

ÖRÖKSÉGVÉDELMI HATÁSTANULMÁNY
SAJÓKERESZTÚR

község

településrendezési terv által érintett

területeire vonatkozóan

Miskolc

2017

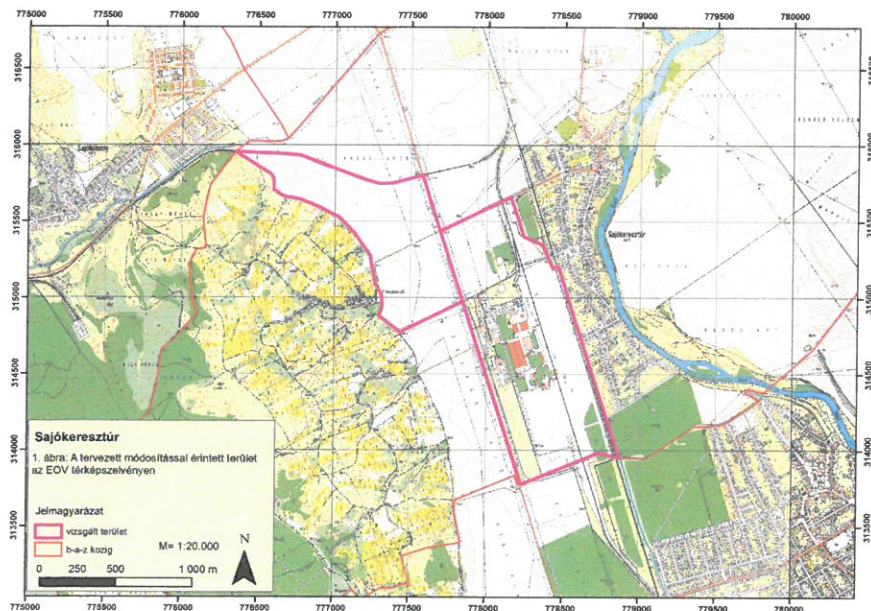
Sajókeresztúr község Önkormányzatának / 3791 Sajókeresztúr Rákóczi u.40./ megbízásából elkészítettük a településrendezési terv által érintett területekre vonatkozó örökségvédelmi hatástanulmány régészeti fejezetét a 4/2003. NKÖM rendelet szerinti tartalommal.

A hatástanulmány készítésének célja a régészeti örökség elemeinek számbavétele az ismert adatok alapján, valamint az örökségi értékek védelme.

Hatástanulmányunkban összegezzük az érintett területre vonatkozó jelenlegi régészeti ismereteinket, és ennek alapján tájékoztatjuk a Megrendelőt, valamint az illetékes Szakhatóságot a kiviteli terv megvalósítása során várható régészeti jelenségekről, továbbá felhívjuk a Megrendelő figyelmét az érvényben lévő Örökségvédelmi törvény ide vonatkozó rendelkezéseire.

A KUTATANDÓ TERÜLETEK ELHELYEZKEDÉSE

A vizsgálandó területek elhelyezkedése a 26. számú főút két oldalán:

A HATÁSTANULMÁNY MAGÁBAN FOGLALJA A HERMAN OTTÓ MÚZEUM (HOM) RÉGÉSZETI OSZTÁLYA ADATÁLLOMÁNYÁNAK, AZAZ a Régészeti Adattár dokumentumainak

- a Régészeti Gyűjtemény leltárkönyveinek
- a HOM éves jelentéseinek
- a vonatkozó szakirodalomnak
- a területre vonatkozó történeti térképeknek
- a FÖMI által készített légifotónak az áttekintését ill. vizsgálatát
- a terület régészeti terepbejárását

A TERÜLETRE VONATKOZÓ TÖRTÉNETI ANYAG

A település a Miskolc nemzetség birtokának határát képezte a 14. század elején, ebből a korból való az első adat, mikor határát is ismerjük. (Anjou Okmánytár II. 422. 424.) A település tehát már jóval korábban kialakulhatott, az árpád-korban is számolhatunk meglétével.

Neve *Kerestwr*, *villa Kerezthur* alakban fordul elő. Nevét egyházaról kapta, és a pápai tizedlajstromokban *ecclesia Sancte Crucis*, *Sancta Cruce* néven említik, de megtalálható az iratokban a *Kerestwr*, *Kerstwr* név is. 3-5 garas pápai tizedet fizetett, birtokos családja pedig a községről Keresztúrinak nevezte magát.

16. századi birtokosai között nagy szerepet játszott a Bebek család, amelynek Ferenc nevű tagját 1543-ban iktatták Keresztúr és Kisfalud birtokába. Több más birtokosról is tudunk, így a Dercsényi családról, amelynek János nevű tagja fiú utód nélkül halt meg, így a birtokai Gálházi Miklóstra szálltak, majd utána Gyulay Jánost iktatják be.

Keresztúr ebben az időben híres bortermő hely volt, 99 szőlőbirtokosát említik, azon felül volt szőlője az ecsegieknek, besenyőieknek, arnótiaknak, vámosiaknak, senyeieknek, és a miskolciaknak is. 1572-ben 115 helybéli szőlőbirtokos fizetett borkilencedet.

Ugyanekkor a koronára szálló birtokok a szendrői vár tulajdonát képezték. Az adományozásokkal és iktatásokkal kapcsolatosan a község neve *Kereztwr*, *Kerestwr*, *Kereztur*, *Kerezthur*, *Sajókörsztur*, *Saiokerstur*, *Szaiokereztur*, *Sajo Kerezt Thur*, *Sajo Xtur*, *Keresztur* alakban fordul elő.

A 17. század végén az eddigi birtokosok mellett a Keczer család tűnik ki, leányágon pedig a Basó-Szokoli, és a Monaki családok részesülnek birtokából, és említés történik még a Szentpéthery családról. Keczer Zsuzsanna Basó Mihályné 5000 forintért szerzett zálogjogot a maga és örökösei részére a szepesi kamarától.

Szokoli Péter ugyancsak 5000 forintot fizetett, de „az inskripcionális summát 500 forinttal növelte, mire a szepesi kamara Kisfalud-pusztát, amely azelőtt is Sajókeresztúrhoz tartozott, de ekkor a szomszédos Ecseg lakosaival per tárgyát képezte, neki inskribálja.”

A község a 17. században város lett. Birtokosai elzálogosították birtokaik egy részét, így lett birtokos a Sennyey és a Szentmiklóssy család. Derencsényi Miklós örökös nélkül halt meg, így része a koronára szállt, később ezt a részt Horváth Boldizsár, a szepesi prépostság és Kis Lukács kassai várnagy kapta. Különösen a Sennyey család tűnt ki birtokszerzéseivel, ennek is Péter nevű tagja.

A 17. századból egyes utcáit is ismerjük, így a Hatmöghy utcát, szőlőhegyei közül pedig az Első-hegyet, a Bakos szőlőt, a Farkas-szőlőt, és a Hév-szőlőt. Új birtokossal is találkozunk Czudar Gergely személyében, akinek jónevű malma is van.

A Sennyey Péternél zálogban lévő részt a kamara 1624-ben Rákóczi Györgynek adta, de ő nem sokáig maradt birtokos. Sennyey Péter ellenben más zálogbirtokra is szert tett, és amikor meghalt, özvegye hozzámment Roskoványi László szendrői kapitányhoz, a birtokában lévő részt eladta Rákóczi György erdélyi fejedelemnek, és nejének, Lorántffy Zsuzsannának, és így az erdélyi fejedelem is birtokos volt Keresztúrbán.

A török itt is pusztított, Keresztúr korán hódoltsági terület lett, és a török adót Budára fizette. Később is többször feldúlta a török, ezért lakosai megfogyatkoztak.

A protestantizmus korán elterjedt Keresztúrbán, 1576-ban már önálló egyháza volt, és Bábony valamint Besenyő filiáját képezte. Protestáns földesurai révén még jobban megerősödött a református vallás.

Temploma a 15. században épült, és a többszörös átépítés után is megőrizte gótikus ablakait. I. Rákóczi Ferentől zálog címén Döry András lett a birtokosa, a 18. században pedig a Szendrői Török és az Almássy családok mellett feltűnik a gróf Szirmay család. Szirmay István 1711-ben kelt végrendelete szerint a szirmabesenyői uradalomhoz tartozott Sajókeresztúr is.

A TERÜLETRE VONATKOZÓ TÖRTÉNETI TÉRKÉPES ANYAG

A történeti térképek kutatását az teszi szükségessé, hogy ezek a folyószabályozások előtt készültek, így segítségükkel hű képet nyerhetünk az egykori természeti viszonyokról, továbbá a felmérések földrajzi helynévanyagának vizsgálatával esetleg olyan adatokat találhatunk, amelyek közvetve is utalhatnak régészeti lelőhelyekre (vár, sánc, árok, stb.) Mindemellett a történeti felméréseken szerepelhetnek olyan térképi elemek, amelyek közvetlenül is régészeti jelenségekre hívhatják fel a figyelmünket.

Abból a célból, hogy a történeti térképek adatai a mai állapotokkal összevethetőek legyenek, a térképen szereplő és a jelenleg is a terepen található közös illesztési pontok segítségével a felméréseket megfelelően pozicionáltuk, georeferáltuk. Így ezen korabeli térképeket alkalmassá tettük arra, hogy EO-vetületi rendszerben értékelhetőek legyenek.

A kutatás során az I. és II. Katonai felmérések Hadtörténeti Intézet Térképtárában található térképlapjait használtuk fel, ezek a bécsi Hadilevéltárban található eredeti térképek másolatai.

Jelen örökségvédelmi hatástanulmány készítése során az I. Katonai Felmérés 1782-85 között készült, valamint a II. Katonai Felmérés 1829-1866 között készült térképlapjait tanulmányoztuk át.

Az I. katonai felmérés vonatkozó térképlapján KERESZTUR néven szerepel a település. Mindkét vizsgálandó terület távol esik a településtől, a térképlapon semmilyen régészeti jelenségre utaló nyom nem tapasztalható.

A II. Katonai felmérés vonatkozó térképlapján KERESZTUR SAJO néven szerepel a település.

A térkép jelzi a Várhegyen és a királyhegyen található pincéket, (Keller) valamint a hozzájuk vezető utakat.

Szerepel a 26. számú főút Sajókeresztúr felőli oldalán lévő területen, annak dél-keleti sarkában egy rombusz alakú, zölddel jelölt rész „Fasanerie” azaz Fácános felirattal.

A térképek nem szolgáltatnak sem olyan térképi elemekkel, sem olyan földrajzi nevekkal, melyek alapján régészeti objektumok meglétére következtethetnénk.

A TERÜLETRŐL KÉSZÜLT LÉGIFELVÉTELEK ELEMZÉSE

A vizsgált területre vonatkozóan a FÖMI által 2000-ben geodéziai céllal készített légifelvétel sorozat vonatkozó szelvényeit tekintettük át. Hasonlóan a történeti térképi állományhoz, e felvételeket is illesztettük a mai térképekhez.

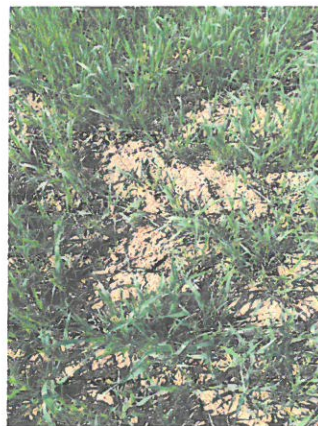
A vizsgálandó területre vonatkozóan semmilyen régészeti jelenséget nem tapasztaltunk.

A RÉGÉSZETI TEREPEJÁRÁS EREDMÉNYE

A terepejárást 2017. május 3-án és 4-én végeztük. A BÉM (Borsodi Ércelőkészítőmű) körülötte terület fákkal, bokrokkal sűrűn benőtt, vegetációval borított terület, (mint ez a légifotón is látszik) melyen terepejárást nem tudtunk végezni.

Kivétel a 26. számú főút és a Sajókeresztúr felé vezető bekötőút melletti, a BÉM felé eső terület, melyen a még éppen sarjadó vetésben közepes megfigyelési körülmények között végre tudtuk hajtani a terepejárást.

Régészeti leletet a területen nem találtunk.

A másik terület a 26. számú főúttól Sajóbábony irányába eső mezőgazdasági művelés alatt álló rész volt. Itt a terület nagy részét már virágzó repce borította, mely közepes megfigyelési körülmények között bejárható volt, egy búzával bevetett területet ugyancsak még közepesen jó megfigyelési körülmények között figyeltünk meg, az északi szélén pedig egy szántott területet jó megfigyelési körülmények között járhattunk be.

Régészeti leletet a területen nem találtunk.

ÖSSZEGZÉS

A helyszínekre vonatkozó dokumentumok és a régészeti szemle eredményei alapján a vizsgált területeken

nem találtunk régészeti lelőhelyre utaló nyomokat.

Mindazonáltal, amennyiben a földmunkával járó beruházás során régészeti leletek kerülnének elő, felhívjuk a figyelmet a Kulturális Örökségvédelmről szóló 2001. évi LXIV. törvény vonatkozó részeire.

24. § (1) A régészeti emlékek és leletek esetében is törekedni kell a régészeti örökség elemeinek helyszíni megőrzésére.

(2) Ha régészeti feltárás esetén kívül régészeti emlék, illetőleg lelet kerül elő, a felfedező, (a munka felelős vezetője) köteles

a., a tevékenységet azonnal abbahagyni, és az illetékes múzeum nyilatkozatának kézhezvételéig szüneteltetni,

b., a helyszín és a lelet őrzéséről –a felelős őrzés szabályai szerint- a jegyző vagy az illetékes múzeum, vagy a hatóság intézkedéséig gondoskodni.

(3) Az emléket vagy a leletet az illetékes települési önkormányzat jegyzőjének haladéktalanul be kell jelenteni. Ez kötelezettség a felfedezőt, az ingatlan tulajdonosát, az építtetőt és a kivitelezőt egyaránt terheli.

(4) A jegyző a bejelentés alapján köteles az illetékes múzeumot és a tevékenység jellege szerint illetékességgel rendelkező hatóságot haladéktalanul értesíteni.

(5) Az illetékes múzeum köteles a helyszínt, illetőleg a leleteket haladéktalanul megvizsgálni, és a tevékenység folytatásának feltételeiről –a hozzá érkezett bejelentéstől számított- 24 órán belül írásban nyilatkozni, és a nyilatkozatot egyidejűleg a hatóságnak is megküldeni.

(6) A hatóság az illetékes múzeum nyilatkozatának megérkezését követően dönt a tevékenység folytatásának további feltételeiről.

(7) Ha régészeti emlék vagy lelet veszélyeztetése nélkül a tevékenység még részlegesen sem folytatható, a tevékenység jellege szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság köteles annak folytatását azonnali hatállyal megtiltani és legfeljebb 30 napra felfüggeszteni, és intézkedéséről a hatóságot értesíteni.

ÖRÖKSÉGVÉDELMI HATÁSTANULMÁNY 2017

(8) A múzeum köteles a mentő feltárást haladéktalanul megkezdeni, és folyamatosan –az elvárható ütemben- végezni, az előkerült régészeti leleteket ideiglenesen elhelyezni. A mentő feltáráshoz feltárási engedély nem szükséges.

(9) Ha a mentő feltárást nem lehet 30 nap alatt elvégezni, a hatóság ideiglenesen védetté nyilváníthatja a földterületet.

Miskolc, 2017. május 8.

Dr. Lovász Emese
régész

HOM Adattár:

A vizsgált terület 500 m-es pufferzójában található lelőhelyek:

<u>Sor sz.:</u>	<u>Név:</u>	<u>Nyilv.t. szám:</u>	<u>Típusa:</u>	<u>Kora:</u>	<u>A lh.-en végzett tevékenység</u>			<u>Adattári jelzet (HOM Rég. Ad.)</u>
					<u>éve</u>	<u>típusa</u>	<u>vezetője</u>	
1.	Sajóbábony – Méhész-tető	16260	telep	paleolitikum	1986	feltárás	Ringer Árpád	1866-86
					1992	helyszíni szemle	Hellebrandt Magdolna	2280-93
					1997	feltárás	Ringer Árpád	2613-98 2615-98
					2004	védetté nyilvánítás	dr. Jankovich-Bésán Dénes	3625-2004
					2012	helyszíni szemle	Paszternák István	5165-2012
2.	Sajókeresztúr - Homokbánya	16272	telep	neolitikum	-	lelőhelyek felsorolása	-	0-3000
					1968	jelentés terepbejárásról	Kemenczei Tibor	695-68
3.	Sajókeresztúr – Rákóczi u.	76123	telep	neolitikum (AVK), középkor	2003	lelőhely-bejelentő adatlap	Pusztai Tamás	3430-2003
					2004	jelentés leletmentésről	Pusztai Tamás	3653-2004
					2010	régészeti megfigyelés dokumentációja	Csengeri Piroska	4993-2011
						lelőhely-bejelentő adatlap		4885-2010

1/1. Ásatási dokumentáció az 1986. évi Sajóbábony – Méhész-dűlői paleolit ásatásról (1986. 08. 04. – 08. 07.). Az 1986-ban feltárt szelvények helyét ott jelölték ki, ahol a korábbi szőrványgyűjtések során gazdagabb leletanyag mutatkozott. A szelvényezés legfőbb célja egyelőre a lelőhely paleopedológiai-sztratigráfiai szelvényezése és korhatározása volt. A paleolitok kisebb foltokban, határozott leletasszociációban feküdtek. Valamennyi régészeti leletet szolgáló szelvényből tártak fel vasoxid tartalmú homokkő darabokat. A szelvények kultúrrejtegei mintegy 1000 db paleolitot eredményeztek, ill. kb. 30 db típusos eszközt. A dokumentumhoz tartozik az 1991.07.28–08.06. között végzett ásatás jelentése is. Elfogadást nyert a bábonyi típusú leletanyag utolsó interglaciális kora.

1/2. Jelentés az 1992. március 31-én végzett helyszíni szemléről. Hellebrandt Magdolna a Sajóbábony község történetét tárgyaló kötet kapcsán folytatott helyszíni szemlét. Ezen a napon a Szeles-tető (Méhész-tető) környékét járta be.

1/3. Ásatási dokumentáció az 1997. évi Sajóbábony – Méhész-tetői paleolit ásatásról (1997. 08. 06. – 09. 03.). A lelőhelyen ezt megelőzően már 1974-ben, 1986-ban, majd 1991-ben is folyt már rövidebb feltárás. A mostani ásatás mintegy 2000 db paleolitot eredményezett. Ezek jelentős része jól megmunkált jellegzetes eszköz. A felhasznált kova-nyersanyagok zöme a helyi üveges kvarcporfir és a mintegy 50 km-ről származó korláti hidrokvarcit. Az eszköztípusok között a domináló középső-paleolit elemeken kívül alsó- és felső- paleolit típusok is megtalálhatók. Az ásatás során földbe mélyített lakóépítmények beásásai is megfigyelhetők voltak. A szondázásokkal sikerült kimutatni, hogy a Méhész-tető több pontján az utolsó interskuzini talaj feletti fiztekes felső pleisztocén paleotalajokban is vannak településjelenségek.

1/4. Jelentés az 1997. évi Sajóbábony – Méhész-tetői paleolit ásatásról (1997. 08. 06. – 09. 03.). A lelőhely a középső-paleolit Bábonyi régészeti kultúra névadó területe. Két szelvényt és több, a település kiterjedését és rétegtani viszonyait tisztázó szondát tártak fel. Az ásatás legjelentősebb eredménye, hogy sikerült megállapítani, hogy az őskőkori ember földbemélyített aljú lakóépítményekben élt itt az egykori településen.

1/5. Sajóbábony- Méhész- tető területén található középső Bábonyi-kultúra régészeti emlékeinek a Sajóbábony 04, Sajókeresztúr 630, 631/1, 632/2, 634, 642, 636, 658, 637, 643, 644, 645, 646, 650, 654, 657, 649, 656 hrsz. ingatlanok kiemelten védett régészeti lelőhelyé nyilvánítása.

1/6. Feljegyzés helyszíni szemléről (2012. 03. 28). Paszternák István helyszíni szemlét tartott a Bábonyi-kultúra névadó lelőhelyén, mely országos védettség alatt áll. A dombhát jelenleg nem áll művelés alatt, bozotos. Paszternák István megtalálta Ringer Árpád 1991-ben nyitott szelvényeit, valamint kettő valószínűsíthetően rablógödrt. Paszternák István felszólította a Herman Ottó Múzeumot a szelvények betemetésére.

A Sajóbábony – Méhész-tető nevű lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 300 m-es körzetében van.

2/1. Leleőhelyek felsorolása. A dokumentum megemlíti a Sajókeresztúr – Homokbánya régészeti lelőhelyet.

2/2. Jelentés terepbejárásról (1968. 06. 18.). Kemenczei Tibor terepbejárást végzett Sajóecseg és Miskolc között a Sajó völgyében. Sajókeresztúr határában, a Bábony-pataktól D-re, a Sajó mellett egy homokbányában római kori település maradványait fedezte fel. Az e korra jellemző cserepek mellett egy terra sigillata töredékre is bukkant. Az ásatást itt szükségesnek tartotta.

A Sajókeresztúr – Homokbánya nevű lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 500 m-es körzetében van.

3/1. Leleőhely-bejelentő adatlap Sajókeresztúr, Rákóczi út 107; hrsz.: 448. A területen Pusztai Tamás Árpád-kori és középkori lelőhelyet azonosított.

3/2. Jelentés Sajókeresztúr Rákóczi út 117. (hrsz. 448) telken végzett régészeti leletmentésről.

3/3. Régészeti megfigyelés dokumentációja. Sajóecseg és Sajókeresztúr községek szennyvízelvezetésének kivitelezési valamint Sajókeresztúr-Rákóczi u. lelőhely feltárása. A régészeti megfigyelés során a neolitikum idejére, továbbá a keltákhoz köthető anyagot azonosítottak. Árpád-kori és 16–17. századi leletek is előkerültek.

3/4. Lelőhely-bejelentő adatlap Sajókeresztúr-Rákóczi u. 93-83. között. A területen középső neolitikus, kelta kori és Árpád-kori leletanyag került elő.

A Sajókeresztúr – Rákóczi u. nevű lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 500 m-es körzetében van.

HOM – Éves jelentések:

Sorsz.:	Név:	Megjelenés helye:	Megjelenés ideje	Publikáló neve
1.	Sajóbábony – Méhésztető	Herman Ottó Múzeum Évkönyve 13-14. 134. o.	1975	Gádor Judit – Hellebrandt Magdolna
2.	Sajóbábony – Méhésztető	Herman Ottó Múzeum Évkönyve 13-14. 139. o.	1975	Gádor Judit – Hellebrandt Magdolna
3.	Sajókeresztúr - Homokbánya	Herman Ottó Múzeum Évkönyve 9. 413. o.	1970	Kemenczei Tibor, K. Végh Katalin
4.	Sajókeresztúr – Rákóczi u.	Herman Ottó Múzeum Évkönyve 50. 263-264. o.	2011	Miskolczi Melinda

1. 1973-ban Terepbejárás során a szántásban paleolit anyagot gyűjtöttek. Nyersanyaguk zömmel üveges kvarcporfir. Tóth Lajos kalauzolása mellett részt vett a terepbejárás T. Dobosi Viola, Gádor Judit, Hellebrandt Magdolna, Saád Andor. ***A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 300 m-es körzetében helyezkedik el.***

2. 1975-ben T. Dobosi Viola végzett egyhetes leletmentést a Méhésztetőn. Az első ásónyomban — bolygatott humusz — voltak eszközök, szilánkok, jellegzetes mezolit anyag. A bolygatatlan kultúrrejteget nem lehetett megtalálni, biztató azonban, hogy kerámia a területen nincs. A leletek a Magyar Nemzeti Múzeumba kerültek. ***A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 300 m-es körzetében helyezkedik el.***

3. Kemenczei Tiborék terepbejárás során a község déli részén, a Sajó mellett egy elhagyott homokbányában újkőkori, az alföldi vonaldíszes edények kultúrájába tartozó cserepeket

gyűjtöttek össze. *A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 500 m-es körzetében helyezkedik el.*

4. 2010. november 24. és december 1. között, Csengeri Piroska vezetésével régészeti megfigyelést végeztünk Sajókeresztúr belterületén, a község csatornázásának kivitelezési munkáinál. A megfigyelés alkalmával új régészeti lelőhely került elő, melynek objektumai a középső neolitikumba (alföldi vonaldíszes kerámia kultúrája, vagy annak csoportja), a késő vaskorba (kelta kor), valamint a 17–19. századba sorolhatók. A Rákóczi út 89., 91. és 93. sz. porták előtti területen (a 10. és 11. számú aknák között) a gerincvezeték árkának falában 8 régészeti objektumot figyeltünk meg, melyek közül 4 jelenség feltárására nyílt lehetőség. A régészeti megfigyelés a szerződés szerint a 11. számú aknánál véget ért. Mivel azonban a jelenségek az ettől D-re fekvő árokszakaszban is folytatódtak, és újabb régészeti korszak, az Árpádkor (13–14. sz.) emlékei is előkerültek, a B-AZ Megyei Múzeumi Igazgatóság leletmentés, majd megfigyelés keretei között folytatta, és 2011-ben is folytatja a régészeti munkát. Célunk a lelőhely D-i szélének lehatárolása. A lelőhely feltehetően kapcsolatba hozható a Pusztai Tamás által 2003-ban feltárt Sajókeresztúr, Rákóczi út 107. sz. lelőhellyel (KÖH azonosító: 38900), ahol középső neolitikus, kelta kori, középkori és késő középkori telepnyomok kerültek elő. Jelentésében Pusztai Tamás megjegyezte, hogy az a tengerszint feletti magassági szint, melyen a régészeti jelenségek találhatóak, a Sajó magaspártján a kutatott telektől D-re is követhető, így hasonló korú régészeti emlékek előbukkanására ezen azokon a területeken is számítani lehet. *A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 500 m-es körzetében helyezkedik el.*

HOM – Leltárkönyvek:

Sorszám	Lelőhely neve	Országos azonosító száma	Lelőhely jellege	Régészeti korszak	Leltári szám/Múzeum	A vizsgált területtel való viszony
1.	Sajóbábony	-	-	paleolitikum	74.1.1046.- 74.1.1071.; 74.1.2066.- 74.1.2081.; 74.1.2083.- 74.1.2089.; 74.1.2091.- 74.1.2095.; 74.1.2097.- 74.1.2104.; 74.1.2106.; 74.1.2108.; 74.1.2110.; 74.1.2113.- 74.1.2116.; 74.1.2118.- 74.1.2135.;	<i>A lelőhely pontos elhelyezkedése ismeretlen. A tervezett módosítás vélhetően nem érinti.</i>
2.	Sajóbábony – Méhész-tető	16260	telep	paleolitikum	74.8.1.-74.8.7.	<i>A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 300 m-es</i>

						<i>körzetében helyezkedik el.</i>
3.	<i>Sajókeresztúr- Homokbánya</i>	16272	<i>telep</i>	<i>neolitikum</i>	68.44.1.-68.44.2.	<i>A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 500 m-es körzetében helyezkedik el.</i>

1. 1973-ban vétel útján kerülnek a tárgyak a Múzeum gyűjteményébe. Korábban Tóth Lajos kohómérnök tulajdonát képezték. *A lelőhely pontos elhelyezkedése ismeretlen (<= talán azonos a Méhész-tetővel? M.).*

2. 1973-ban Sajóabony – Méhész-tetőn végzett terepbejárást Gádor Judit, Hellebrandt Magdolna, Dobosi Viola, Tóth Lajos és Saád Andor. A fent megnevezett leletanyag az ő gyűjtésük. *A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 300 m-es körzetében helyezkedik el.*

3. A bejegyzésben a Kemenczei Tibor által 1968-ban gyűjtött tárgyak találhatóak. *A lelőhelyet a tervezett módosítás nem érinti, annak 500 m-es körzetében helyezkedik el.*

Mellékletek

1. 1: 20 000 EOVS
2. 1:20 000 EOVS nyilvántartott régészeti lelőhelyek
3. I. Katonai Felmérés 1782 - 1785
4. II. Katonai Felmérés 1829 - 1866
5. A FÖMI 2000. évi légifelvétele

